

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ПЪТНИ АКВАРЕЛИ

chitanka.info

1. ШОСЕТО

*Намръщена вечер. Мъгла неприветна,
шо се вред осеяно с ями
и скачащ файтон в тъмна нощ непросветна,
и кисели, пъшкащи дами.*

*Камшик из тъмата изсвири и плесне
и глас файтонджийски отекне.
Ей хукне пак конят, добил сили пресни,
но скоро се плъзне и клекне.*

*Посипал рода му с псувни всенародни,
повдига го стар файтонджия,
той рита го, дърпа, а в мъки безплодни
изтяга животното шия.*

*Измъкнем се бавно и ний из файтона,
запретнем набърже ръкави.
Повдигам аз, вдига и важна кокона,
зер няма какво да се прави.*

*След пъшкане дълго се конят изправя,
заемем си бърже местата,
файтонът потегля наново тогава
и почва танго пак в тъмата.*

2. ГАРАТА

*Тълпа разноцветна се блъска в тревога,
процапвайки шумно в калта.
Боричкане, мачкане, разпри до бога —
целувки и вопли в нощта.*

С вързопи се влачи кат чироз женица,

след нея дечица реват,
старик омърлушен, до него девица,
зад тях пък войници търчат.

Селяк натоварен със едри дисаги,
евреин кrekлив и превит,
до тях ученички с усмивчици благи
и циганин с мечешки вид.

Две-три фереджета над пъстри шалвари,
помръзнал безгрижен хлапак
и групичка рошави, свити другари,
и пристав, засукал мустак.

— „Готово!“ Изсвирване остро и в мрака
заклаца се охлювът трен.
„Да пишеш!“ „Довиждане!“ „Дай го на кака!“
„Целувка на Ванчо от мен!“

3. ВАГОНА

Вагоните пълни с човешки консерви
без оглед на място, на такси и класи,
отвънка висят пък нечетни резерви
и плашат дечицата дребни с рева си.

Един не, вагонът и 9 етажи
да има, не можеш пак никъде седна,
а плюс туй ни лампа, ни лунен лъч даже —
навред се разстлала мъгла непрогледна.

Навсякъде носят се остри парфюми
от чесън, цървули, вино и мастика,
въздишки, целувки, несвързани думи,
наука, пазари, любов, политика!

Внушителен бас се разнася в вагона:
„Хей, моля, седнахте ми вий на бомбето!“

*Във отзив пък писне незнайна кокона:
„Полека бе, чичо, удуши детето!“*

*В кюшето на гайда свирня се разнася —
събрали се тамо кефлии войскари,
а дрезгав ѝ хор гръмовито приглася —
пригласят и пляскат с ръце отпускари...*

*— Кондуктор ли, каеш?! Той знае ли Черна?
Не може дум дум биле тука да влезне!
— Адаш бре, Маноле, бре, ти си на pewno,
стани бре, седна ми на груди железни!*

*— Госпожице, знаете... то ужас бе тамо:
Картечници, бомби, гранати... фугаси...
— Разбирам, разбирам, пуснете ме само!
Недейте тъй, моля! Не сте май с ума си...*

*А тренът кат лоен търговец в тъмната,
натъпкан до гуша, се влачи и стене.
Кат млади невести навън сред мъглата
дърветата бели стърчат заскрежени.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.